

man udeladt den anførte bestemmelse, idet det som hidtil må overlades til praksis at tage stilling til, hvorledes provisionen og kurs-tabet vil være at behandle ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Kommissionsudkastet indeholdt derhos i § 11, nr. 1, en særlig regel om renter af lån, stiftet mod sikkerhed i kapitalforsikring. Medens statsskatteloven ikke indeholdt nogen særregel angående renter af sådanne lån, er der i de årlige ligningslove optaget særlige bestemmelser, jfr. senest lovebekendtgørelse af 19. december 1952 § 10, der angår såvel formue- som indkomstopgørelsen. Ligningslovens regler angår kun lån mod sikkerhed i policer, tegnet efter den 30. november 1939, og de kommer ikke til anvendelse på forsikringer, for hvis vedkommende præmiebetalingen strækker sig over mindst 10 år, og hvis tilbagekøbsværdi ikke er vilkårligt forøget med ekstraordinære præmieindskud. Med hensyn til de lån, der herefter omfattes af ligningslovens regler, bestemmer disse, at de kun kan fradrages i formuen forsåvidt angår den del af lånesummen, der overstiger forsikringens tilbagekøbsværdi, og at renterne heraf kun kan fradrages i tilsvarende omfang i den skattepligtige indkomst. Man har ikke fundet tilstrækkelig anledning til at opretholde disse særlige begrænsninger, og har ved at udelade dem foreslået genindført den i henhold til statsskatteloven gældende ret på dette område.

Nr. 2 og 3. De her foreslåede regler går ud på meget betydningsfulde ændringer og udvidelser i forhold til de nugældende bestemmelser om ret til fradrag i den skattepligtige indkomst af udgifter til forsikringer og pensionsordninger. Ud over det i de indledende bemærkninger til lovforslaget herom anførte skal yderligere bemærkes følgende:

I henhold til ligningsloven, jfr. senest lovebekendtgørelse af 19. december 1952 § 19, kan ved indkomstopgørelsen fradrages „beløb, der anvendes til pensions- og enkeforsørgelse, livsforsikring, ulykkes-, syge-, invaliditets-, alderdoms- og arbejdsløshedsforsikring, dog ikke udover et samlet beløb af 600 kr. årlig“. Denne regel svarer til bestemmelsen i statsskattelovens § 6, stk. 1 c., 2. pkt., dog at beløbet herefter kun var 400 kr.; beløbet blev ved ligningsloven for skatteåret 1952—53 forhøjet til 600 kr.

Medens der således nu kun kan ske fra-

drag indenfor 600 kr. for samtlige de nævnte udgifter går forslaget ud på:

a) *fradrag uden begrænsning for præmier* vedrørende livrente, overlevelsereente, arverente, pensionsforsikring og lignende *rente-forsikringer*, tegnet til fordel for den skattepligtige eller hans pårørende, samt for bidrag til pensionsordninger, der går ud på at sikre den skattepligtige eller hans pårørende *en løbende årlig pensionsindtægt*;

b) *fradrag indenfor* det nuværende maksimumsbeløb, *600 kr. årlig*, for udgifter til arbejdsløsheds-, syge-, invaliditets- og ulykkesforsikring, til *kapitalforsikringer*, tegnet til fordel for den skattepligtige eller hans pårørende, for bidrag til pensionsordninger, der tilsikrer den skattepligtige eller hans pårørende *en kapitaludbetaling* (jfr. § 8 b), samt for indskud i visse opsparingsordninger.

Den foreslåede bestemmelse under nr. 2 tager sigte på en vidtgående lempelse i den skattemæssige behandling af udgifterne vedrørende de forsikrings- og pensionsformer, der går ud på at sikre den skattepligtige og hans familie en løbende årlig ydelse. Den omfatter alle sådanne ordninger, truffet til fordel for den skattepligtige selv og hans pårørende, og går herved videre end bestemmelsen i skattelovskommissionens udkast § 11, nr. 3, der begrænsede kredsen af de pårørende, ordningen skulle sikre, for at fradragsretten kunne indrømmes. Man har imidlertid fundet det naturligt også at indrømme fradragsretten, hvor den skattepligtige gennem en forsikring har ønsket at sikre andre pårørende end ægtefælle og børn, f. eks. en svagelig søster, som den pågældende støtter.

Den ubegrænsede fradragsret må ses i forbindelse med, at de løbende ydelser, som kommer til udbetaling, når forsikringen eller pensionen bliver aktuel, bliver undergivet indkomstbeskatning hos den berettede, hvilket ikke er tilfældet med de kapitaludbetalinger, der sker i kraft af kapitalforsikringer eller kapitalpensionsordninger. Ved bestemmelsen i nr. 2, 2. pkt., er der givet regler om annuitetsforsikringer, hvorved det fastslås, hvornår sådanne forsikringer i henseende til fradraget kan behandles som renteforsikringer, og hvornår de må anses for kapitalforsikringer. Af begrundelsen for den ubegrænsede fradragsret følger, at betingelserne for dennes indrøm-